

**ปัจจัยที่ทำให้เกิดหนี้ค้างชำระของลูกค้ำสินเชื่อบุคคล
กรณีศึกษาธนาคารออมสินสาขาจตุรัส อำเภอจตุรัส จังหวัดชัยภูมิ
THE FACTORS WHICH CAUSE OF OVERDUE PERSONAL LOAN, CASE STUDY
OF GOVERNMENT SAVING BANK, CHATTURAT BRANCH,
CHATTURT DISTRICT, CHAIYAPHUM PROVINCE**

ภัทรภรณ์ สอนเต็ม¹

ภิเชก ชัยนิรันดร์²

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างหรือไม่ค้างชำระ และ แนวทางในการลดปัญหานี้ค้างชำระของลูกค้ำสินเชื่อบุคคล กรณีศึกษาธนาคารออมสินสาขาจตุรัส อำเภอจตุรัส จังหวัดชัยภูมิ โดยการศึกษาจากปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มลูกหนี้ปกติและกลุ่มลูกหนี้ค้างชำระ กลุ่มละ 200 คน ผลการศึกษาโดยใช้สถิติ t - test เปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยส่วนบุคคล ระหว่างกลุ่มลูกหนี้ปกติและกลุ่มลูกหนี้ค้างชำระพบว่า วัตถุประสงค์ในการขอกู้ ระดับการศึกษา ลักษณะที่อยู่อาศัย อาชีพ และอายุงาน มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของตัวแปร (Chi-Square) และการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน พบว่า วัตถุประสงค์ในการขอกู้ ระดับการศึกษา ลักษณะที่อยู่อาศัย อาชีพ และอายุงาน มีความสัมพันธ์กับการเกิดหนี้ค้างหรือไม่ค้างชำระ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนผลการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติก พบว่า ระดับการศึกษา ลักษณะที่อยู่อาศัย อาชีพ และรายได้ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการไม่ค้างชำระ วัตถุประสงค์ในการขอกู้ และค่าใช้จ่าย มีความสัมพันธ์เชิงลบกับการไม่ค้างชำระ ซึ่งผลการศึกษาที่ได้ผู้ศึกษาจะนำไปเป็นแนวเพื่อใช้ในการเสนอให้ธนาคารออมสินปรับเปลี่ยนค่าขอกู้สินเชื่อบุคคลใหม่ เพื่อให้ได้เฉพาะข้อมูลที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างหรือไม่ค้างชำระ

คำสำคัญ: ลูกหนี้ปกติ ลูกหนี้ค้างชำระ ธนาคารออมสิน

Abstract

The objectives of the study were to analyze the factors affecting the overdue personal loan of Government Saving Bank, Chatturat Branch, Chatturt District, Chaiyaphum Province and to find the solutions for the overdue personal loan of Government Saving Bank, Chatturat Branch, Chatturt District, Chaiyaphum Province. The target population was 200 Government Saving Bank customers of Chatturat Branch, Chatturt District, Chaiyaphum Province consisting of 100 regular customers and 100 overdue personal loan customers. The t-test was used for hypothesis testing of the regular customers and the overdue customers. The research findings indicated that goal of the loan, educational background, accommodation (location), occupation, work experience, income and expense of the regular customers and overdue customers were significantly different at the 0.05 significant level. Regarding to the - Chi-Square analysis, the findings showed that the factors regarding the educational background, educational background, accommodation, occupation and income were related positively to the overdue personal loan. Whereas, the factors regarding the goal of loan and expenses were related negatively to the overdue personal loan.

Keyword: Regular Customers ,Overdue Loan Customers, Government Saving Bank

¹ นักศึกษาปริญญาโท วิทยาลัยบัณฑิตศึกษากิจการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

² อาจารย์คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยขอนแก่น วิทยาเขตหนองคาย

บทนำ

ธนาคารออมสินเป็นสถาบันการเงินของรัฐที่จัดตั้งขึ้นเพื่อส่งเสริมการออมของประชาชน เพื่อพัฒนาและส่งเสริมเศรษฐกิจของชาติ เป็นแหล่งทุนของรัฐที่นำไปใช้ในการพัฒนาระบบสาธารณสุขโรค และพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ ผ่านนโยบายต่างๆของรัฐบาล เป็นแหล่งเงินทุนให้กับหน่วยงานเอกชนที่มีความจำเป็นต้องใช้เงินทุนในการดำเนินธุรกิจ ในรูปแบบของสินเชื่อเพื่อธุรกิจ ให้สินเชื่อกับข้าราชการพนักงานขององค์กรของรัฐ ในรูปแบบของสินเชื่อสวัสดิการ ให้สินเชื่อกับประชาชนทั่วไป ในรูปแบบของสินเชื่อเคหะ สินเชื่อไทรทอง สินเชื่อโครงการธนาคารประชาชน และ ส่งเสริมเศรษฐกิจฐานรากของประเทศโดยการให้กู้ยืมในรูปแบบของสินเชื่อเพื่อพัฒนาชนบท สำหรับหมู่บ้านและชุมชน ที่ต้องการเงินทุนหมุนเวียนในการประกอบอาชีพสร้างรายได้ให้เกิดในชุมชน

จากการเร่งดำเนินการตามนโยบายของรัฐ และ นโยบายของธนาคารออมสินในการปล่อยสินเชื่อ เพื่อเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจของชุมชน สังคม และของประเทศ ส่งผลให้จำนวนลูกหนี้สินเชื่อของธนาคารออมสินสาขา จัตุรัส อำเภอจัตุรัส จังหวัดชัยภูมิ เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จากข้อมูลสิ้นเดือน มกราคม พ.ศ. 2559 มีลูกหนี้ทั้งหมด จำนวน 4,669 ราย และ สิ้นเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2559 มีจำนวนลูกหนี้เพิ่มขึ้นเป็น จำนวน 4,708 ราย เมื่อจำนวนลูกหนี้เพิ่มมากขึ้น ก็ส่งผลให้จำนวนหนี้ค้างชำระมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่องด้วยเช่นกัน โดยเฉพาะในกลุ่มของลูกหนี้สินเชื่อบุคคล ซึ่งประกอบด้วย สินเชื่อเคหะ สินเชื่อสวัสดิการ สินเชื่อไทรทอง และ สินเชื่อชีวิตสุขสันต์ พบว่ามีการเพิ่มขึ้นของหนี้ค้างชำระอย่างต่อเนื่อง ข้อมูล ณ สิ้นเดือน มกราคม พ.ศ. 2559 พบว่ามีอัตราหนี้ค้างชำระในกลุ่มสินเชื่อบุคคล จำนวน 22.13% ของจำนวนเงินกู้สินเชื่อบุคคลทั้งหมด และสิ้นเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2559 มีอัตราหนี้ค้างชำระเพิ่มเป็น 23.32 % ของจำนวนเงินกู้สินเชื่อบุคคลทั้งหมด และมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ

ดังนั้นในฐานะที่ผู้ศึกษาเป็นพนักงานของธนาคารออมสินและมีหน้าที่เกี่ยวกับการให้บริการด้านสินเชื่อ ผู้ศึกษาจึงมีความสนใจในการศึกษาถึงปัจจัยส่วนบุคคลของผู้กู้ที่ทำให้เกิดหนี้ค้างชำระ เพื่อพิจารณาว่าปัจจัยใดที่สามารถใช้ในการคาดการณ์เกี่ยวกับหนี้ค้างชำระได้ โดยผลการศึกษาที่ได้จะถูกนำไปเป็นแนวทางลดปัญหาการเกิดหนี้ค้างชำระของหน่วยงานต่อไป ในการแบ่งกลุ่มลูกหนี้ตามลักษณะการชำระหนี้ จะแบ่งลูกหนี้ออกเป็น 2 กลุ่ม คือ

1. กลุ่มลูกหนี้ปกติ หมายถึง กลุ่มลูกหนี้ที่ชำระหนี้ตรงตามกำหนด หรือ ลูกหนี้ที่ค้างชำระเงินต้น หรือ ดอกเบี้ยไม่เกิน 1 เดือน
2. กลุ่มลูกหนี้ค้างชำระ หมายถึง กลุ่มลูกหนี้ที่ชำระหนี้ไม่ตรงตามกำหนด ชำระล่าช้า ซึ่งธนาคารจะแบ่งลูกหนี้ค้างชำระออกเป็น 4 กลุ่ม คือ
 - 2.1 ลูกหนี้ที่ค้างชำระเกิน 30 วัน แต่ไม่เกิน 60 วัน
 - 2.2 ลูกหนี้ที่ค้างชำระเกิน 60 วัน แต่ไม่เกิน 90 วัน
 - 2.3 ลูกหนี้ที่ค้างชำระเกิน 90 วัน แต่ไม่เกิน 120 วัน
 - 2.4 ลูกหนี้ที่ค้างชำระตั้งแต่ 120 ขึ้นไป (NPLs)

ในการศึกษาได้ใช้ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับสินเชื่อ

ไม่ว่าจะเป็นบุคคลธรรมดาหรือกิจการย่อมมีความจำเป็นที่จะต้องแสวงหาแหล่งเงินเพื่อใช้ในการจับจ่ายใช้สอยในชีวิตประจำวันหรือเพื่อการลงทุน สำหรับบุคคลธรรมดาแหล่งที่มาของเงินทุนสำคัญคือเงินเก็บที่มีอยู่ ขณะที่ในส่วนองกิจการก็คือส่วนของผู้ถือหุ้นและกำไรสะสมหลังจากที่ระดมมาจากรายได้จากการประกอบอาชีพ หรือเงินที่ระดมมาจากส่วนของ

เจ้าของและกำไรนั้นไม่เพียงพอ ทำให้เกิดความต้องการในหนีบบัณฑิตเงินจากผู้อื่น ไม่ว่าจะเป็น บุคคลธรรมดา หรือ จากสถาบันการเงิน โดยเชื่อว่าเมื่อมีรายได้เกิดขึ้นในอนาคตแล้ว ย่อมจะนำมาชำระคืนตามระยะเวลาที่ได้มีการ กำหนดไว้ และนั่นคือที่มาของความจำเป็นของสินเชื่อ (ภิเชก ชัยนิรันดร์, 2553)

2. หลักเกณฑ์การแบ่งประเภทของสินเชื่อ

โดยทั่วไปแล้วไม่ว่าจะเป็นสินเชื่อประเภทใด ย่อมมีสิ่งที่จะต้องคำนึงถึง 3 ประการ คือ

1. วัตถุประสงค์ของการขอสินเชื่อ

ระยะเวลาในการชำระคืนสินเชื่อการกำหนดระยะเวลาสินเชื่อ

การมีหลักประกัน (ดารณี พุทธิวิบูลย์, 2553)

3. หลักการวิเคราะห์สินเชื่อ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์สินเชื่อคือ 5 C's ซึ่งถือเป็นหลักเกณฑ์ที่ใช้ ในการพิจารณาธุรกิจ ที่มาขอู้ว่ามีความสามารถเพียงพอในการชำระหนี้ในอนาคตหรือไม่ และ วิธีการให้คะแนน (Credit Scoring) เป็น เครื่องมือที่ใช้ในการพิจารณาสินเชื่อเพื่อการบริโภค ที่จำนวนเงินค่อนข้างน้อยเมื่อเทียบกับสินเชื่อเพื่อธุรกิจ และ ผู้ขอสินเชื่อเป็นบุคคลธรรมดา (ภิเชก ชัยนิรันดร์, 2553)

4. หลักการติดตามหนี้สิน

ก่อนที่ธนาคารจะให้สินเชื่อนั้นจะต้องทำการวิเคราะห์ถึงความเสี่งของผู้ขอสินเชื่อว่ามีโอกาสที่จะ ชำระคืนเงินกู้ได้มากน้อยเพียงใด และจะให้สินเชื่อก็ต่อเมื่อมีความเชื่อมั่นถึงฐานะทางเครดิตของผู้ขอสินเชื่อนั้น อย่งไรก็ตามภายหลังอาจจะมีปัจจัยต่าง ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อฐานะกิจการของลูกหนี้ อาจทำให้เกิดความเสี่งที่ลูก หนี้จะไม่ชำระเงินกู้ขึ้นสูงมากขึ้น ธนาคารจึงควรทำการติดตามตรวจสอบถึงฐานะทางเครดิตของลูกหนี้นยามเมื่อเกิด สัญญาณต่าง ๆ ที่อาจจะทำให้ความสามารถในการชำระคืนเงินกู้นั้นลดลง ตลอดจนการสร้างระบบการติดตามหนี้ สินที่มีประสิทธิภาพ หลักการในการติดตามหนี้สินที่ดีนั้น อยู่บนรากฐาน 2 ข้อ คือ ต้องพยายามติดตามหนี้ให้ได้ และยังรักษาลูกค้าไว้ได้ตลอดไป

วัตถุประสงค์การศึกษา

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระหรือไม่ค้างชำระของลูกค้ำสินเชื่อบุคคล ธนาคาร ออมสินสาขาจัตุรัส อำเภोजัตุรัส จังหวัดชัยภูมิ
2. เพื่อศึกษาแนวทางในการลดปัญหาหนี้ค้างชำระของลูกค้ำสินเชื่อบุคคลธนาคารออมสินสาขาจัตุรัส อำเภोजัตุรัส จังหวัดชัยภูมิ

วิธีการดำเนินการศึกษา

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรคือ ลูกค้ำที่ใช้บริการสินเชื่อบุคคลของธนาคารออมสินสาขา จัตุรัส อำเภोजัตุรัส จังหวัดชัยภูมิ ทั้งหมด 898 คน โดยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มลูกหนี้ค้าง ชำระเกิน 1 เดือน จำนวน 200 คน และกลุ่มลูกหนี้ปกติ จำนวน 200 คน เป็นการคัดเลือกแบบ Quota Sampling
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ คำขอกู้สินเชื่อบุคคลของลูกค้ำธนาคารออมสินสาขาจัตุรัส อำเภोजัตุรัส จังหวัดชัยภูมิ
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
 - 3.1 ข้อมูลปฐมภูมิ เก็บรวบรวมข้อมูลจากจากคำขอกู้สินเชื่อบุคคลธนาคารออมสินสาขาจัตุรัส

อำเภอจตุรัส จังหวัดชัยภูมิ โดยเก็บข้อมูลของกลุ่มลูกหนี้ปกติและกลุ่มลูกหนี้ค้างชำระ กลุ่มละ 200 คน วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างให้ได้กลุ่มละ 200 คน นั้น ใช้วิธีแบบสะดวก (Convenient Sampling)

3.2 ข้อมูลทุติยภูมิ ศึกษาค้นคว้า รวบรวมจากเอกสารทางวิชาการต่าง ๆ เช่น นิตยสาร วารสาร วารสาร หนังสือพิมพ์ บทความ วิทยานิพนธ์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

4.1 วิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของลูกหนี้สินเชื่อบุคคล โดยใช้ค่าความถี่ และร้อยละค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.2 วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่มลูกหนี้ปกติและกลุ่มลูกหนี้ค้างชำระ โดยใช้สถิติ t - test

4.3 วิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระหรือไม่ค้างชำระโดยการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของตัวแปร (Chi-Square) การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติก

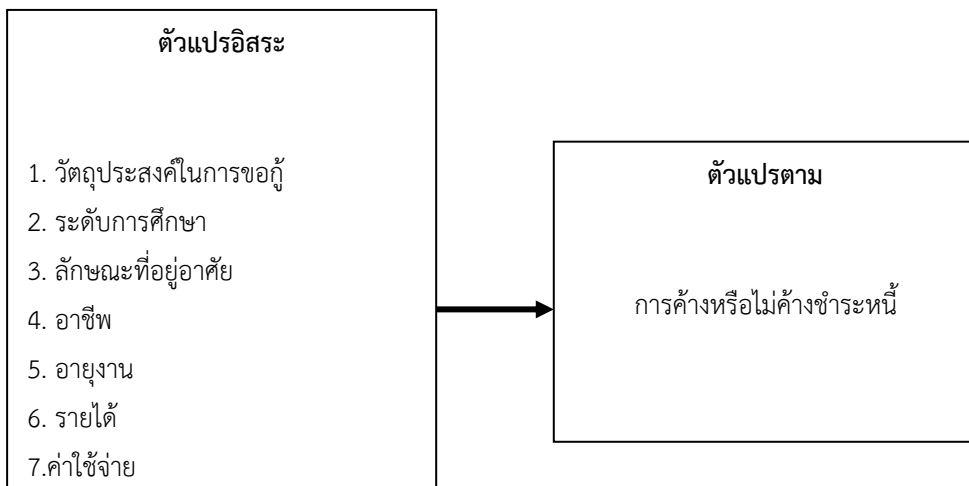
5. กรอบแนวคิดการศึกษา

ปัจจัยที่ทำให้เกิดหนี้ค้างชำระของลูกหนี้สินเชื่อบุคคล กรณีศึกษารณาคารออมสินสาขาจตุรัสอำเภอจตุรัส จังหวัดชัยภูมิ

จากการศึกษารณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า ปัจจัยที่ทำให้เกิดหนี้ค้างชำระจะเกิดจากปัจจัยภายในของธนาคาร ปัจจัยภายนอก และปัจจัยส่วนบุคคลของผู้กู้ ซึ่งผู้ศึกษามีความสนใจที่จะศึกษาถึงปัจจัยส่วนบุคคลของผู้กู้ที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ โดยมุ่งศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล 7 ปัจจัย ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ในการขอกู้ ระดับการศึกษา ลักษณะที่อยู่อาศัย อาชีพ อายุงาน รายได้ ค่าใช้จ่าย โดยกำหนดเป็นกรอบแนวคิด ดังนี้

ตัวแปรอิสระ คือปัจจัยที่ทำให้เกิดหนี้ค้างชำระ ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ในการขอกู้ ระดับการศึกษา ลักษณะที่อยู่อาศัย อาชีพ อายุงาน รายได้ และค่าใช้จ่าย

ตัวแปรตาม คือ การค้างหรือไม่ค้างชำระหนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดปัจจัยที่ทำให้เกิดหนี้ค้างชำระของลูกหนี้สินเชื่อบุคคล กรณีศึกษา ธนาคารออมสินสาขาจตุรัส อำเภอจตุรัส จังหวัดชัยภูมิ

ผลการศึกษา

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของลูกค้าสินค้าเชื่อบุคคล พบว่า ส่วนใหญ่มีลักษณะดังนี้ วัตถุประสงค์ที่ใช้ในการขอกู้ เพื่อใช้ในการอุปโภคบริโภค ระดับการ คือ ระดับปริญญาตรี ลักษณะที่อยู่อาศัยคือ เป็นของตนเอง หรือคู่สมรส ปลอดภัยผ่อนส่ง อาชีพ คือ ข้าราชการ อายุงานอยู่ระหว่าง 16-20 ปี รายได้ต่อเดือนอยู่ระหว่าง 15,001-20,000 บาท และค่าใช้จ่ายต่อเดือน คือ ต่ำกว่า 5,001 บาท
2. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่มลูกหนี้ปกติ และกลุ่มลูกหนี้ค้างชำระ โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า วัตถุประสงค์ในการขอกู้ ระดับการศึกษา ลักษณะที่อยู่อาศัย อาชีพ และอายุงาน ของกลุ่มลูกหนี้ปกติและกลุ่มลูกหนี้ค้างชำระ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนรายได้ และค่าใช้จ่าย ไม่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
3. ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของตัวแปร (Chi-Square) กับปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า วัตถุประสงค์ในการ ขอกู้ ระดับการศึกษา ลักษณะที่อยู่อาศัย อาชีพ อายุงาน มีความสัมพันธ์กับการเกิดหนี้ค้างหรือไม่ค้างชำระ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนรายได้ และรายจ่าย ไม่มีความสัมพันธ์กับการเกิดหนี้ค้างหรือไม่ค้างชำระ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
4. ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน พบว่า วัตถุประสงค์ในการขอกู้ ระดับการศึกษา ลักษณะที่อยู่อาศัย อาชีพ และอายุงาน มีความสัมพันธ์กับการเกิดหนี้ค้างชำระหรือไม่ค้างชำระ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนรายได้ และ ค่าใช้จ่าย ไม่มีความสัมพันธ์กับการเกิดหนี้ค้างชำระหรือไม่ค้างชำระ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
5. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างหรือไม่ค้างชำระ พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ เชิงบวกกับการไม่ค้างชำระ ประกอบด้วย ระดับการศึกษา ลักษณะที่อยู่อาศัย อาชีพ และรายได้ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ เชิงลบกับการไม่ค้างชำระ ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ในการขอกู้ และค่าใช้จ่าย

สรุป

จากผลการศึกษาปัจจัยที่ทำให้เกิดหนี้ค้างชำระของลูกค้าสินค้าเชื่อบุคคล กรณีศึกษา ธนาคารออมสินสาขา จัตุรัส อำเภอจัตุรัส จังหวัดชัยภูมิ สรุปว่า

1. ปัจจัย วัตถุประสงค์ในการขอกู้ ระดับการศึกษา ลักษณะที่อยู่อาศัย อาชีพ และอายุงาน ของกลุ่มลูกหนี้ปกติและกลุ่มลูกหนี้ค้างชำระ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
2. ปัจจัย วัตถุประสงค์ในการขอกู้ ระดับการศึกษา ลักษณะที่อยู่อาศัย อาชีพ อายุงาน มีความสัมพันธ์กับการเกิดหนี้ค้างหรือไม่ค้างชำระ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
3. ปัจจัย ระดับการศึกษา ลักษณะที่อยู่อาศัย อาชีพ และรายได้ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการไม่ค้างชำระ ปัจจัยวัตถุประสงค์ในการขอกู้ และค่าใช้จ่าย มีความสัมพันธ์เชิงลบกับการไม่ค้างชำระ

การอภิปรายผล

ผลการศึกษาสอดคล้องกับงานของ ชูลีกร กนธวงศ์ (2552) ที่ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระสินเชื่อนโยบายรัฐของธนาคารออมสินเขตเพชรบุรี

ผลการศึกษาสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุริยา ผาน้อย (2558) ที่ศึกษาเรื่องการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระของผู้ใช้บริการสินเชื่อกรณีศึกษาธนาคารออมสินในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด

ผลการศึกษาสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรสิทธิ์ โนนานนท์ (2553) ที่ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ทำให้เกิดการค้างชำระหนี้เงินกู้เพื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารพาณิชย์แห่งหนึ่งในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

ข้อเสนอแนะ

1. ธนาคารออมสินควรทบทวนปรับเปลี่ยนค่าของกู้อินเชื่อบุคคล โดยให้ความสำคัญเฉพาะปัจจัยที่มีผลหรือมีความสัมพันธ์กับการเกิดหนี้ค้างหรือไม่ค้างชำระ เพื่อเป็นการลดข้อมูลที่ไม่จำเป็น ทำให้การวิเคราะห์สินเชื่อเป็นไปด้วยความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ส่งผลให้การเกิดหนี้ค้างชำระน้อยลง
2. ธนาคารควรให้ความสนใจและเฝ้าระวังกับปัจจัยที่ผลเชิงลบกับการไม่ค้างชำระ คือ ปัจจัยวัตถุประสงค์ในการขอกู้ และปัจจัยค่าใช้จ่าย เนื่องจากผลการศึกษาที่ได้ ชัดแย้งกับความเป็นจริงที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษานี้ประสบความสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ด้วยการให้คำปรึกษา แนะนำ และข้อคิดเห็นจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ภิเชก ชัยนิรันดร์ อาจารย์ที่ปรึกษา ที่กรุณาใช้เวลาให้ความรู้ คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ในการปรับปรุงแก้ไขการศึกษานี้จนสำเร็จสมบูรณ์ ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่ง

ขอขอบคุณครอบครัว ที่ให้โอกาสและสนับสนุนทางการศึกษา คอยให้ความช่วยเหลือ ให้คำปรึกษา และเป็นกำลังใจที่ดีมาโดยตลอด รวมทั้งเพื่อนๆ นักศึกษา Executive MBA รุ่น 21 ทุกท่านที่คอยให้ความช่วยเหลือ แนะนำ และให้คำปรึกษา จนการศึกษานี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

คุณค่าและประโยชน์ที่ได้จากงานศึกษานี้ ผู้ศึกษาขอมอบแต่บุคคลที่กล่าวถึงข้างต้นด้วยความจริงใจ

เอกสารอ้างอิง

- [1] ชุติกร กนธวงศ์. (2552). ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระสินเชื่อนโยบายรัฐของธนาคารออมสิน เขตเพชรบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.
- [2] ดารณี พุทธิบูลย์. (2553). การจัดการสินเชื่อ. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- [3] ภิเชก ชัยนิรันดร์. (2553). การบริหารสินเชื่อ. กรุงเทพฯ : สายธาร
- [4] วรสิทธิ์ โนนานนท์. (2553). ปัจจัยที่ทำให้เกิดการค้างชำระหนี้เงินกู้เพื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารพาณิชย์แห่งหนึ่งในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่. การค้นคว้าแบบอิสระ ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- [5] สุริยา ฝาน้อย. (2558). การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระของผู้ใช้บริการสินเชื่อกรณีศึกษาธนาคารออมสินในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด. การศึกษานิตยสาร ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น.